

Arrest

nr. 211 374 van 23 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. LELIAERT
Cordoeaniersstraat 17-19
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 3 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. VUYLSTEKE, die *loco* advocaat S. LELIAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Nepalees staatsburger uit Chitwan (Nepal). Op 28 maart 2007 huwde u met D. P., een legaal in België verblijvende Nepalees. Jullie huwelijk was door jullie ouders geregeld en uw echtgenoot kwam sindsdien af en toe van België naar Nepal. Sinds uw huwelijk verbleef u bij uw schoonouders in Gaindakot (Nawalparasi district, Nepal). U hoopte steeds snel via gezinshereniging naar België te kunnen komen. Nadat uw huwelijk door de Belgische autoriteiten niet werd erkend, verslechterde uw relatie met uw schoonouders.

U woonde in een hut achter hun woning en diende te helpen in het huishouden en op het veld. U werd behandeld als een meid. Als gevolg van uw verslechterde verstandhouding met uw schoonouders roddelden de dorpelingen over u. Nadat u drie keer tevergeefs probeerde om via gezinshereniging naar België te komen, verliet u uiteindelijk met een Duits toeristenvisum op 14 oktober 2016 Nepal. Op 15 oktober 2016 kwam u aan in België waar u op aanraden van een advocaat wederom tevergeefs een procedure tot gezinshereniging opstartte. Op 24 oktober 2017 diende u een verzoek om internationale bescherming in. U stelt niet naar Nepal terug te kunnen omdat uw gezin in België is en omdat u geen plaats heeft om te wonen in Nepal nadat u bent vertrokken van bij uw schoonouders die u als meid behandelden. In februari 2018 kwam jullie dochter in België aan op basis van gezinshereniging met haar vader, uw echtgenoot. U bent in het bezit van uw origineel paspoort, uw citizenshipcard, uw huwelijksakte, twee geboorteaktes van uw dochter, een Belgisch identiteitsbewijs van uw dochter en uw reisdocumenten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient voorts geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt niet naar Nepal terug te kunnen omdat uw gezin in België is en omdat u geen plaats heeft om te wonen in Nepal nadat u bent vertrokken van bij uw schoonouders die u als meid behandelden (CGVS, p. 6).

U heeft evenwel niet aannemelijk gemaakt dat u niet zelfstandig zou kunnen wonen in Nepal, los van uw schoonouders. U, die een masterdiploma in de economie bezit en die reeds eerder als onderwijzeres heeft gewerkt in Nepal (CGVS, p. 4), stelde niet zelfstandig te kunnen wonen omdat u geen eigendommen bezit in Nepal en omdat u geen familie als netwerk heeft. Geconfronteerd met het feit dat in Nepal veel vrouwen, van wie de echtgenoot in het buitenland woont en werkt, zelfstandig wonen, wees u op het feit dat uw huwelijk niet erkend is. Erop gewezen dat de Nepalese overheid (in tegenstelling tot de Belgische overheid) uw huwelijk wel erkent, kwam u niet verder dan te stellen dat u een sociaal persoon bent die mensen om haar nodig heeft (CGVS, p.7). Volledigheidshalve kan ook opgemerkt worden dat uw in het buitenland verblijvende broers in Nepal eigendommen bezitten. U heeft niet aannemelijk gemaakt dat u niet in hun woningen terecht zou kunnen. U zei dat u geen aanspraak kon maken op die eigendommen. Gevraagd of u de woningen kon betrekken indien u huur betaalde, vroeg u zich af hoe u dat diende te betalen (CGVS, p. 7). U heeft evenwel reeds als onderwijzeres gewerkt in Nepal en na uw huwelijk verrichtte u vrijwilligerswerk. U gaf daarbij geen afdoende reden waarom u de tijd die u besteedde aan vrijwilligerswerk niet kon benutten om betaald werk te verrichten. U stelde louter te hopen op een snelle afhandeling van de procedure tot gezinshereniging (CGVS, p. 4). Erop gewezen dat u zou kunnen werken in Nepal om huur aan uw broers te betalen, vroeg u zich louter af waarom u naar Nepal zou moeten als uw gezin in België is (CGVS, p. 7). Het geheel van voorgaande vaststellingen noopt ertoe te besluiten dat u aldus geen motieven heeft aangevoerd waaruit moet blijken dat u ten gevolge van criteria van de Vluchtelingenconventie niet zelfstandig zou kunnen wonen of dat er zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat u ten gevolge van het zelfstandig wonen in Nepal het slachtoffer zou worden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft het roddelen van de dorpelingen ten gevolge van uw slechte verstandhouding met uw schoonouders moet opgemerkt worden dat dergelijke aangelegenheden niet kunnen beschouwd worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Aangaande het feit dat u gehuwd bent met een legaal in België verblijvende Nepalees en dat uw minderjarige dochter nu ook legaal in België verblijft, moet opgemerkt worden dat dergelijke motieven niet ressorteren onder de bepalingen van de vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Uw documenten wijzigen voorgaande beslissing niet. Uw identiteit, de identiteit van uw dochter, uw huwelijk en uw reisweg staan hier niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) *juncto* de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsnorm.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk ernstige schade zou lijden bij een terugkeer naar Nepal.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar de subsidiaire bescherming te verlenen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift nog volgende stukken: het “*Algemeen Ambtsbericht Nepal – 2012*” van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van maart 2012 (stuk 3), het artikel “*Status of Women in Nepal*” van Everest Uncensored” (stuk 4) en het artikel “*Nepal Himalaya: Women, Politics, and Administration*” van augustus 2017 (stuk 5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoekster voert aan niet naar Nepal te kunnen terugkeren omdat haar gezin in België verblijft en omdat zij geen plaats heeft om te wonen in Nepal nadat zij vertrokken is van bij haar schoonouders die haar als meid behandelden. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij niet zelfstandig in Nepal zou kunnen wonen, los van haar schoonouders; (ii) wat betreft het roddelen van de dorpelingen ten gevolge van de slechte verstandhouding met haar schoonouders moet worden opgemerkt dat dergelijke aangelegenheid niet beschouwd kan worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin; (iii) het feit dat verzoekster gehuwd is met een legaal in België verblijvende Nepalees en het feit dat haar

minderjarige dochter nu ook legaal in België verblijft, niet ressorteert onder de bepalingen van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en (iv) de door verzoekster voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een geponde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft zoals blijkt uit hetgeen volgt.

Zo oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vooreerst op goede gronden: *“U heeft evenwel niet aannemelijk gemaakt dat u niet zelfstandig zou kunnen wonen in Nepal, los van uw schoonouders. U, die een masterdiploma in de economie bezit en die reeds eerder als onderwijzeres heeft gewerkt in Nepal (CGVS, p. 4), stelde niet zelfstandig te kunnen wonen omdat u geen eigendommen bezit in Nepal en omdat u geen familie als netwerk heeft. Geconfronteerd met het feit dat in Nepal veel vrouwen, van wie de echtgenoot in het buitenland woont en werkt, zelfstandig wonen, wees u op het feit dat uw huwelijk niet erkend is. Erop gewezen dat de Nepalese overheid (in tegenstelling tot de Belgische overheid) uw huwelijk wel erkent, kwam u niet verder dan te stellen dat u een sociaal persoon bent die mensen om haar nodig heeft (CGVS, p.7). Volledigheidshalve kan ook opgemerkt worden dat uw in het buitenland verblijvende broers in Nepal eigendommen bezitten. U heeft niet aannemelijk gemaakt dat u niet in hun woningen terecht zou kunnen. U zei dat u geen aanspraak kon maken op die eigendommen. Gevraagd of u de woningen kon betrekken indien u huur betaalde, vroeg u zich af hoe u dat diende te betalen (CGVS, p. 7). U heeft evenwel reeds als onderwijzeres gewerkt in Nepal en na uw huwelijk verrichtte u vrijwilligerswerk. U gaf daarbij geen afdoende reden waarom u de tijd die u besteedde aan vrijwilligerswerk niet kon benutten om betaald werk te verrichten. U stelde louter te hopen op een snelle afhandeling van de procedure tot gezinshereniging (CGVS, p. 4). Erop gewezen dat u zou kunnen werken in Nepal om huur aan uw broers te betalen, vroeg u zich louter af waarom u naar Nepal zou moeten als uw gezin in België is (CGVS, p. 7). Het geheel van voorgaande vaststellingen noopt ertoe te besluiten dat u aldus geen motieven heeft aangevoerd waaruit moet blijken dat u ten gevolge van criteria van de Vluchtelingenconventie niet zelfstandig zou kunnen wonen of dat er zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat u ten gevolge van het zelfstandig wonen in Nepal het slachtoffer zou worden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”*

Verzoekster voert in het verzoekschrift aan dat zij jarenlang door haar schoonouders onmenselijk en vernederend werd behandeld en dat de meerdere mislukte pogingen tot gezinshereniging met haar man hebben gezorgd voor een nog verslechterde verstandhouding met haar schoonouders. In dit verband merkt verzoekster nog op dat, indien zij opnieuw zou moeten terugkeren naar haar schoonouders, dit als een bijkomende mislukking zal worden aanzien en zal resulteren in verdere uitbuiting. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekster hierbij geheel voorbijgaat aan de vaststelling dat zij niet aantoonbaar dat zij niet zelfstandig - en dus los van haar schoonfamilie - in Nepal zou kunnen wonen, zoals blijkt uit voormelde vaststellingen en overwegingen.

Verzoekster betoogt verder dat zij geen enkel familielid meer heeft waarop zij zou kunnen terugvallen bij een terugkeer naar Nepal. In dit verband wijst zij nog op het feit dat zij niet over eigendommen beschikt in Nepal en citeert uit het Algemeen ambtsbericht van Nepal om aan te tonen dat vrouwen niet zomaar enig eigendomsrecht op een familie-erfenis kunnen doen gelden. Ook qua inkomsten benadrukt verzoekster dat zij tien jaar als meid werkzaam is geweest voor haar schoonfamilie, zodat zij geen financiële reserves heeft.

Onder verwijzing naar het artikel "*Status of Women in Nepal*" betoogt verzoekster nog: "*het huwelijk heeft een grote invloed op het leven van een Nepalese vrouw. Indien de man van verzoekster in NEPAL zou wonen, zou zij samen met hem elders kunnen wonen, doch dit is helaas niet het geval.*" Verzoekster besluit, onder verwijzing naar het artikel "*Nepal Himalaya: Women, Politics, and Administration*" dat zij als vrouw zonder woonst en zonder werk zou moeten overleven, zij bijgevolg niet zelfstandig in Nepal kan wonen en bijgevolg noodgedwongen moet terugvallen op haar schoonouders. De Raad merkt evenwel op dat verzoekster zich met de argumentatie in het verzoekschrift in wezen beperkt tot het louter herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het citeren van algemene informatie die geen betrekking heeft op haar persoon en waarmee zij er dus niet in slaagt om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïmigreerd of vervolgd. Zo dient immers te worden benadrukt dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster over een masterdiploma in economie beschikt en als onderwijzeres heeft gewerkt (administratief dossier, stuk 6, p. 4). Op de vraag of zij niet zou kunnen werken om in haar levensonderhoud te voorzien, antwoordt zij in feite dat dit mogelijk zou zijn (administratief dossier, stuk 6, p. 7). De Raad bemerkt aldus dat noch uit verzoeksters verklaringen, noch uit de argumentatie in het verzoekschrift kan blijken dat zij niet in staat zou zijn om in Nepal een eigen inkomen te genereren. Bovendien blijkt uit verzoeksters verklaringen dat haar broers wel degelijk over eigendommen beschikken in Nepal, zoals onder meer de ouderlijke woning, (administratief dossier, stuk 6, p. 3-4) en haalt zij geen afdoende redenen aan waaruit zou kunnen blijken dat zij de woning niet van haar broers zou kunnen huren. Dit alles noopt ertoe te besluiten dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij niet zelfstandig in Nepal zou kunnen wonen en een leven zou kunnen opbouwen los van haar schoonouders.

Verzoekster voert in het verzoekschrift nog aan dat vrouwen in Nepal in de praktijk systematisch gediscrimineerd en achtergesteld worden en citeert hiertoe opnieuw uit het "*Algemeen ambtsbericht van Nepal*". Zij meent dat er bijgevolg mag van worden uitgegaan dat noch de overheid, noch bepaalde NGO's voldoende bescherming zullen bieden aan haar bij een terugkeer naar Nepal, waardoor de vernederende behandelingen gewoon zouden doorgaan en vermoedelijk nog zouden verergeren. Daargelaten de vaststelling dat verzoekster zich beperkt tot het louter verwijzen naar algemene informatie die geen betrekking heeft op haar persoon en waarmee zij dus allerm minst aantoonst dat zij bij een terugkeer naar Nepal daadwerkelijk dreigt te worden geïmigreerd of vervolgd, herhaalt de Raad echter opnieuw dat uit het voorgaande is gebleken dat verzoekster niet aantoonst dat zij zich niet zou kunnen onttrekken aan haar schoonouders door zich zelfstandig en dus los van hen in Nepal te vestigen.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht overwogen dat het roddelen van de dorpelingen ten gevolge van verzoeksters slechte verstandhouding met haar schoonouders niet kan worden beschouwd als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. De blote bewering in het verzoekschrift dat de dorpelingen zich, bij een terugkeer naar Nepal, nog meer vragen zouden stellen, kan deze vaststelling niet ombuigen.

Aangaande het feit dat verzoekster gehuwd is met een legaal in België verblijvende Nepalees en dat haar minderjarige dochter thans ook legaal in België verblijft, wijst de Raad erop dat het doel van de asielpprocedure niet is om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst omwille van één van de in het Vluchtelingenverdrag vermelde gronden of ingevolge van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe.

Ook de door verzoekster bijgebrachte documenten vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van haar verzoek om internationale bescherming te herstellen. Uit haar paspoort, haar citizenshipcard, haar huwelijksakte, de geboorteaktes van haar dochter, het Belgisch identiteitsbewijs van haar dochter en haar reisdocumenten kan immers slechts haar identiteit, de identiteit van haar dochter, haar huwelijk en haar reisweg worden afgeleid; gegevens die niet worden betwist.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekster, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad ontwaart evenwel noch in het administratief dossier, noch in het verzoekschrift andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekster in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Nepal actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Waar verzoekster in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER